

ПОСЛАННЯ Єпископів Української Католицької Церкви в США з нагоди празника Зіслання Святого Духа

[Pentecost Pastoral \(Ukrainian pdf\)](https://ukrcap.files.wordpress.com/2020/05/pentecostletter2020_ukr.pdf)

https://ukrcap.files.wordpress.com/2020/05/pentecostletter2020_ukr.pdf

ПОСЛАННЯ

Єпископів Української Католицької Церкви в США

з нагоди празника Зіслання Святого Духа

до духовенства, монашества, семінаристів та вірних

Слава Ісусу Христу!

Улюблені у Христі Сестри і Браття!

Вітаємо Вас із радісним празником Зіслання Святого Духа, народженням Церкви та новим пробудженням природи. Свято П'ятдесятниці співпало із частковим спадом пандемії і скороченням карантинних обмежень. Ми святкуємо народження і відродження Церкви, і радіємо можливості — якщо не сьогодні, то з Божою допомогою, в найближчому майбутньому — взяти участь у богослуженнях. Ми сумлінно дотримувалися правил обмеження щодо спілкування і зустрічей та маємо надію, що будемо разом у молитві і у святкуванні Зіслання Святого Духа на нас. Наша надія реальна, і вона справджується. Вітаючи з уродинами Мати-Церкву, що народилася з дару Святого Духа, спостерігаємо як у наші храми повертається життя, як вони знову наповнюються людьми, співом, запахом кадила і світлом лампадок.

У П'ятдесятниці Отець через Сина посилає нам Святого Духа, "Утішителя, Духа

істини, що всюди присутній і все наповняє”. Прагнемо поділитися з вами радістю: ми разом! Ми прославляємо Духа, що єднає Пресвяту Трійцю, Церкву та людський рід. Наш Бог — це троїчна дійсність, трисяйність єдиного Божества. Ми створені на Його образ і подобу та покликані жити у богоподібних стосунках і спілкуванні. Посланий Отцем, дією Святого Духа через Пресвяту Богородицю, Син прийняв наше життя і, зрештою, нашу смерть. У Христовому Воскресінні ми подолали всі перешкоди, що заважають нам зустрітися, примиритися та бути єдиними з Богом і з усіма Його дітьми. Жоден коронавірус, чи ізоляція, чи смерть не мають більше сили, ніж міць Духа Божого, що зцілює і єднає, який “відновлює лице землі” (Пс. 104, 30).

Ми разом молимося, щоб хвороба була подолана, за зцілення тих, кого вона вразила, за загоєння ран від втрати рідних і близьких, яких вона забрала, і за вічний упокій її жертв. Нехай силою Святого Духа усі вони воскреснуть до нового вічного життя в Останній День (Єз 37, 1-14; 1 Кор 15).

Бажаємо висловити глибоку вдячність лікарям, медсестрам і медбратам, працівникам лікарень та клінік та усім службам, що перебувають на передовій боротьби з вірусом. Ваша відданість і героїчна самопожертва служить для нас натхненням. Через вас діє сам Христос-Лікар і Він допомагає вам рятувати наші життя. Нас кріпить непохитна віра священників і зразкова відповідальність вірних. Дякуємо духовенству і всім охрещеним за творчі відповіді на виклики, з якими зіткнулася Церква у Сполучених Штатах Америки. “Ми дякуємо Богові завжди за всіх вас, коли згадуємо про вас у молитвах наших. Маємо в пам’яті безперестанку діло вашої віри, труд вашої любови та терпеливість вашої надії на Господа нашого Ісуса Христа перед Богом і Отцем нашим” (1 Сол. 1,2-3).

Нас надихає рішучість та винахідливість вчителів, власників малих і великих бізнесів, лідерів спільнот, батьків і бабусь-дідухів та наших прекрасних дітей. Усім довелося пристосуватися до небувалих обставин. Все людство вимушене жити з постійним відчуттям небезпеки. І навіть більше — з усвідомленням смерті. Мабуть, кожен з вас знає особу, яку забрав вірус COVID-19. Не оминув він і єпископів нашої Церкви в США — активних і на відпочинку. Заразився і спочив у Бозі блаженної

пам'яті митрополит Стефан Сулик. Двоє інших єпископів перенесли важку боротьбу з глобальною хворобою і, на щастя, її подолали. Висловлюємо слова співчуття, солідарності з приводу втрати і болю від того, що ви не могли належно попроситися.

Однак, нашим основним почуттям сьогодні є почуття *надії*. Ми відсвяткували Воскресіння і Вознесіння Христове. Ми радіємо у Святому Дусі, який сходить насамперед туди, де життя складне і де болить — до глибини людського страждання і болю.

Більше сімдесяти років тому наші брати і сестри у Христі, члени нашої Церкви в Україні, зазнавали смертельних переслідувань. Усіх єпископів вбили або ув'язнили, а монашество і духовенство з родинами депортували на Сибір. Сталін вважав, що Бог помер, і християни мають бути знищені. У цих обставинах, 1947 року, перебуваючи у радянському ув'язненні, глава нашої Церкви, митрополит Йосиф Сліпий, пише листа-привітання зі святом Зіслання Святого Духа до своїх вірних, зрештою — до всіх нас. Написаний від руки, лист добрався з Сибіру до України, і 2003 року, через більше, ніж півстоліття, був знайдений замурованим у спеціальній капсулі у стіні монастиря отців-студитів в Уневі. З його сторінок лунає голос справжнього пастиря, який, страждаючи разом зі своєю паствою, все ж прагне поділитися з нею словами надії. Надії на Святого Духа.

“Наші важкі переживання примушують нас, знесилених, пригноблених, заляканих, звернутися з усиленими колінопреклонними молитвами до Святого Духа, щоб Він скріпив її, вивів із цього оплаканого стану, з тих важких і часто-густо безвихідних умов та вдунув нову надприродну силу”, — пише митрополит Йосиф до Церкви, яка, на думку радянської влади, вже перестала існувати. Повторився досвід першого покоління учнів Христових, як і помножилися благословення, які вони отримали. Як писав до переслідуваних Апостол Петро: “Але, тією мірою, якою берете участь у Христових муках, радійте, щоб і в славному його з'явленні раділи та веселились. Щасливі ви, як вас ганьблять за Христове ім'я, бо Дух слави і Божий на вас покоїться!” (1 Пет. 4,13-14)

У листі митрополита Йосифа читаємо: “Тільки Святий Дух може вказати нам вихід і вивести з тої грози, яку ледве чи коли-небудь перепливали наша Церква. Він навчить пізнати Божі дороги і плани, які далеко не ті, що їх накреслюють у світі короткозорі люди. Святий Дух навчить нас своїми дарами мудрости, розуму і знання всієї і повної правди”. Як натхненно звучать сьогодні ці слова для наших спільнот, що три місяці живуть в ізоляції з постійним відчуттям небезпеки та тривоги!

Ісповідник віри у своєму посланні пише не лише про Божественну надію, але й про людський прогрес. Він мріє про добробут, багаті врожаї, нові винаходи і кращі комунікаційні сітки. Він передбачив все, у цьому прогнозі аж хочеться побачити слово Інтернету. Це не лист загнаного, зневіреного радянського в'язня, а віщі слова великого провидця, який з допомогою Святого Духа долає нездоланне.

Митрополит Йосиф не писав до великої аудиторії. Навпаки, він сам радить сховати цього листа. І цей підхід у майбутньому може виявитися пророчим. Лист не мали публікувати в газетах чи на веб-сторінках. У найкращому випадку його могли тихо прочитати в малих спільнотах підпільних монастирів чи родинному колі підпільної домашньої Церкви.

Навряд чи багато цей лист прочитали багато людей. Проте, він свідчив про правду. Бути мучеником означає бути свідком. Не знаючи, чи ти виграєш чи програєш, житимеш чи помреш, у Святому Дусі ти робиш і говориш те, що правильно, ти ділишся правдою.

А правда полягає в тому, що з нами Бог (Мт 28,20). Він створив всесвіт і кожного та кожну з нас. Він визволив нас від гріха і кайданів смерті. Він нам уготував бути людьми спільноти, єдності, солідарності, служіння, бо такими є прикмети Бога, такими є стосунки між Отцем, Сином і Святим Духом. Бог розділив з нами своє життя, Його Син у Вознесінні підніс наше тіло і нашу природу — тепер вони є

частиною життя Пресвятої Тройці. У Зісланні Святий Дух дає нам божественне життя самого Бога.

Жодна катастрофа, зараза, жоден насильницький режим, війна чи переслідування не переможуть життєдайну силу Святого Духа — Духа Надії. Він вивів митрополита Йосифа і всю нашу Церкву в комуністичних країнах з темниці знущань, самоти, заборони і смерті. Наша Церква жива. На початку двадцятого століття вона мала всього три єпархії у західній Україні, а зараз є 36 єпархій та екзархатів по всьому світові, включаючи чотири у США. Історія життя патріарха Йосифа є символічною. 1963 року, чудом, завдяки втручанню святого Папи Івана XXIII, після 18 років ув'язнення у радянських таборах, він опинився на свободі і взяв участь у Другому Ватиканському Соборі. Цей 71-літній скалічений таборами живий мученик зумів не просто вижити. Вже через кілька місяців він заснував Український Католицький Університет в Римі. Ще 21 рік, живучи у вільному світі, він продовжував дарувати надію вірним нашої Церкви у Радянському Союзі та відвідував і закликав до дії нашу Церкву на різних континентах, включаючи Північну Америку. Сьогодні там, де нашу Церкву оголосили знищеною, вона живе і розвивається — і перетворюється на справді глобальну. Наше життя щойно починається, бо Святий Дух зійшов.

Нехай Його дари — мудрість, розум, рада, кріпость, знання, побожність і страх Божий — будуть з вами! Примножуймо надію, яку наші предки змогли зберегти у значно більш нестерпних умовах! Будьмо солідарними і служімо одне одному, плекаючи єдність з Богом у усіма Його дітьми!

Сьогодні нашим завданням є ділитися дарами Святого Духа з іншими. Будьмо сучасними апостолами Христовими, свідчачи про Божу правду і являючи світові Божу милість.

В ім'я Отця, Сина і Святого Духа!

+Борис

Митрополит Української Католицької Церкви у США

Архиєпископ Філадельфійський для Українців

+Павло

Єпископ Стенфордської єпархії

+Венедикт

Єпископ Чиказької єпархії святого Миколая

+Богдан

Єпископ Пармської єпархії святого Йосафата

+Андрій

Єпископ-Помічник Філадельфійський

Зіслання Святого Духа 2020